

להיות עושה פרות

"חשק נטיעת אילנות נובע מחפץ הטבת הדורות הבאים המובלט בתוקפו בעץ החרוב".

מגד ירחים – הרב א.י.ה קוק

1. מדרש תנחומא קדושים פרק ח

כי תבואו אל הארץ ונטעתם אמר להם הקב"ה לישראל אע"פ שתמצאו אותה מליאה כל טוב לא תאמרו נשב ולא נטע אלא הוּו זהירין בנטיעות שנאמר ונטעתם כל עץ מאכל כשם שנכנסתם ומצאתם נטיעות שנטעו אחרים אף אתם היו נוטעים לבניכם ..

מעשה באדריאנוס המלך שהיה עובר למלחמה והולך עם הגייסות שלו להלחם על מדינה אחת שמרדה עליו מצא זקן אחד בדרך שהיה נוטע נטיעות תאנים

א"ל אנדריאנוס אתה זקן ועומד וטורח ומתיגע לאחרים

א"ל אדוני המלך הריני נוטע אם אזכה אוכל מפירות נטיעותי ואם לאו יאכלו בני עשה שלש שנים במלחמה וחזר לאחר שלש שנים מצא לאותו זקן באותו מקום מה עשה אותו זקן נטל סלסלה ומלא אותה בכורי תאנים יפות וקרב לפני אנדריאנוס

אמר לפניו אדני המלך קבל מן עבדך אני הוא אותו הזקן שמצאת אותי בהליכתך ואמרת לי אתה זקן מה אתה מצטער עומד ומתיגע לאחרים הרי כבר זכני המקום לאכול מפירות נטיעותי ואלה שבתוך הסלסלה מהן מנתך מיד אמר אנדריאנוס לעבדיו טלו אותה ממנו ומלאו אותה זהובים ועשו כך נטל הזקן הסלסלה מלאה זהובים

2. דברים פרק יא

(י) כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית בגלגלך כגן הירק:

(יא) והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשטה מים:

(יב) ארץ אשר יהיה אליהך ריש אתה תמיד עיני יהיה אליהך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה:

(יג) והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:

(יד) ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצהרך:

(טו) ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:

(טז) השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:

(יז) ותרה אף יהיה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהיה נתן לכם:

3. דברים פרק ח

(ז) כי יהיה אליהך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובקור:

(ח) ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש:

(ט) ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:

(י) ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך:

להיות עושה פרות

4. במדבר פרק יא

(ד) וְהֶאֱסַפְסַף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הַתְּאוֹוֹת הַתְּאוֹה וַיֵּשְׁבוּ וַיִּכְבוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֵאָכְלֵנוּ בְּשֵׁר: (ה) זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנֹם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבֻטְחִים וְאֶת הַחֻצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים:

5. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מ/א

חטה מין אילן היא דתניא אילן שאכל ממנו אדם הראשון רבי מאיר אומר גפן היה שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין שנאמר וישת מן היין וישכר רבי נחמיה אומר תאנה היתה שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו שנאמר ויתפרו עלה תאנה רבי יהודה אומר חטה היתה שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן

6. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיא/ב

אמרו עתידה חטה שתתמר כדקל ועולה בראש הרים ושמא תאמר יש צער לקוצרה תלמוד לומר ירעש כלבנון פריו הקדוש ברוך הוא מביא רוח מבית גניזו ומנשבה עליה ומשרה את סלתה ואדם יוצא לשדה ומביא מלא פיסת ידו וממנה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו

7. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח/א

ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבא

דש"י מגולה מזה – כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפה אז יקרב הקץ, ואין לך קץ מגולה יותר.

8. דברים פרק כ

(יט) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לגדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עין השדה לבא מפניך במצור:
(כ) רק עין אשר תדע כי לא עין מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רך

9. איוב פרק יד

- (א) אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז:
- (ב) פציץ יצא וימל ויכרח פצל ולא יעמוד: ...
- (ז) כי יש לעץ תקנה אם פרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל:
- (ח) אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו:
- (ט) מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע:
- (י) וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו:

10. ישעיה פרק סה

- (כא) וכנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים:
- (כב) לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי:
- (כג) לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: